

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 11P/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413210009
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Rajňáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4413210009.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Danielou Rajňákovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. N., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: H. N., nar. X.X.XXXX, bydlisko H. XX a J. N., nar. XX.X.XXXX, bydlisko N., T., R. 22, o návrhu matky na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti a určenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z v e r u j e maloleté dieťa J. N., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky od 26.12.2012 a otec j e p o v i n n ý prispievať na jej výživu vo výške 150,- Eur mesačne od 26.12.2012, vždy do 15-eho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky.

Zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok b u d ú obaja rodičia.

Zročné výživné na maloleté dieťa za obdobie od 26.12.2012 do 28.02.2014 vo výške 2.128,98 Eur, je otec p o v i n n ý platiť v splátkach po 500,- Eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka sa návrhom podaným dňa 19.4.2013 domáhala, aby maloleté dieťa J. N. bolo zverené do jej osobnej starostlivosti a otca žiadala zaviazat' na platenie výživného sumou 250,- eur mesačne od 26.12.2012. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov. Manželstvo bolo ukončené odsťahovaním otca maloletého dieťaťa zo spoločnej domácnosti dňa 26.12.2012. Otec maloletej začal žiť v spoločnej domácnosti s inou ženou vo Viedni. O maloleté dieťa sa stará matka, ktorá je na 50%-nom invalidnom dôchodku.

Na pojednávaniach matka uviedla, že na podanom návrhu trvá. V spoločnej domácnosti s manželom nežijú od 26.12.2012, kedy manžel opustil spoločnú domácnosť s tým, že ide pracovať do Viedne. Vôbec nepovedal, že sa už nevráti. O tejto skutočnosti sa matka dozvedela až vo februári 2013 telefonicky a potom si už len v marci alebo apríli prišiel pre svoje veci. Matka uviedla, že predpokladala, že sa manžel vráti. Otec na maloleté dieťa neprispel žiadnou sumou. Matka býva s maloletou J. a maloletou J. v rodinnom dome, ktorý patrí jej svokre. Od januára 2014 platí svokre nájomné v sume 150,- eur mesačne a ďalej platí náklady na bývanie, a to mesačne plyn 60,- eur, elektrina 65,- eur, voda 15,- eur a poplatok za smeti 5,- eur. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej J. J., nar. XX.X.XXXX, na ktorú má určené výživné vo výške 45,- eur mesačne, čo aj otec maloletej riadne platí. Matka je čiastočná invalidná dôchodkyňa a poberá invalidný dôchodok vo výške 137,20 eur mesačne. Okrem toho bola

matka zamestnaná v pracovnom pomere od 4.6.2013, kde zarobila za mesiac jún 259,75 eura a za mesiac júl 382,37 eura. Pracovný pomer mala na dobu určitú do 31.12.2013. V súčasnej dobe už nie je zamestnaná, pretože pracovala v S. a dcéra to zle znášala. Má určené výživné na manželku vo výške 250,- eur mesačne rozhodnutím tunajšieho súdu, čo jej však manžel neplatí. Podala návrh na výkon exekúcie.

Matka uviedla, že s maloletou J. má bežné výdavky na oblečenie, stravu a školské potreby. Maloletá navštevuje piaty ročník základnej školy, stravuje sa v školskej jedálni a strava stojí 20,- eur mesačne. Otec sa o maloletú dcéru vôbec nezaujíma a neprispieva na ňu žiadnou sumou. Stretol sa s maloletou dvakrát, keď si prišiel pre veci a strávil s ňou asi jednu hodinu.

Súd pojednával v neprítomnosti otca podľa § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý mal doručenie riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil ani nežiadal pojednávanie odročiť. V konaní o rozvod manželstva otec zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom k svojim finančným pomerom uviedol, že od júna 2012 je nezamestnaný bez pravidelného mesačného príjmu. Dovtedy pracoval ako opatrovník v súkromných rakúskych rodinách s priemerným mesačným príjmom 700,- eur. Privyrába si na živobytie príležitostnými brigádami, čo mu nestačí ani na zabezpečenie jeho najnutnejších potrieb. Nie je schopný platiť výživné vo výške 250,- eur a navrhuje minimálnu výšku výživného maximálne do 50,- eur mesačne, kým nezíska pravidelný mesačný príjem. V Rakúsku plánuje zostať natrvalo, aktívne a intenzívne sa usiluje a má reálnu šancu, že získa v dohľadnej dobe trvalý pracovný pomer. Uviedol, že by rád dcéru vídaval aspoň jeden víkend v mesiaci, ale jeho terajšia finančná situácia mu to nedovoľuje.

Kolízna opatrovníčka navrhla vzhľadom k tomu, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a určiť výživné vo výške 150,- eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, rodným listom maloletého dieťaťa, sobášnym listom rodičov, rodným listom dieťaťa matky, potvrdením o výške dôchodku matky, potvrdeniami o príjme matky, pracovnou zmluvou matky, dokladmi o výdavkoch na maloleté dieťa, ďalšími ku spisu pripojenými dokladmi, oboznámením pripojených spisov tunajšieho súdu č. k. 10C/42/2013 a 12P/29/2013, a takto vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo uzatvorené dňa 27.9.2013. Na tunajšom súde prebieha konanie o rozvode manželstva pod č. k. 12P/29/2013, ktoré zatiaľ nie je ukončené. Rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti od 26.12.2012. Starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje matka. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 10C/42/2013-20 zo dňa 19.3.2013 súd schválil súdny zmier, v zmysle ktorého odporca, teda otec maloletého dieťaťa je povinný platiť výživné na manželku, teda matku maloletého dieťaťa vo výške 250,- eur od 1.3.2013.

Podľa § 28 odsek 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 odsek 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 odsek 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 odsek 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu

svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 4, 5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd postupoval podľa citovaných ustanovení Zákona o rodine, zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke, ktorá sa o neho riadne stará. Súd zaviazal otca na platenie výživného vo výške 150,- eur mesačne od 26.12.2012, odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Súd určil výživné aj späťne, pretože mal preukázané, že otec maloletého dieťaťa odišiel do Viedne za prácou a matka bola presvedčená o tom, že sa vráti naspäť k rodine. Až v marci, apríli 2013 sa dozvedela matka o tom, že sa jej manžel z Viedne nevráti a vtedy si aj prišiel po veci. Matka si podala návrh v mesiaci apríl 2013 a súd uznal jej dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo si návrh nepodala skôr, teda v decembri prípadne v januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka maloletého dieťaťa poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 137,20 eur mesačne. Z pracovnej zmluvy matky mal súd preukázané, že okrem toho bola matka zamestnaná v spoločnosti G., s.r.o. T. od 4.6.2013 na dobu určitú do 31.12.2013. V pracovnej zmluve mala dohodnutú hodinovú mzdu 1,94 eura. Jej priemerný čistý zárobok v uvedenej spoločnosti bol 320,- eur. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej J. J., nar. XX.X.XXXX, na ktorú má určené výživné vo výške 45,- eur. Okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti v súčasnej dobe vo výške 47,04 eura mesačne. Príjem otca maloletého dieťaťa nebol v konaní preukázaný. Otec vo svojom vyjadrení v auguste 2013 uviedol, že žije v Rakúsku, je nezamestnaný a privyrába si príležitostnými brigádami.

Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a tiež zo schopností a možností oboch rodičov. Podľa názoru súdu otec môže sumou 150,- eur mesačne prispievať na výživu svojej maloletej dcéry vzhľadom na svoj vek, svoje možnosti a svoje schopnosti. Otec maloletého dieťaťa sa od decembra 2012 zdržiava vo Viedni. V konaní o určení výživného na manželku otec maloletého dieťaťa súhlasil s určením výživného na manželku vo výške 250,- eur mesačne. Súd predpokladá, že otec v zahraničí, keďže je tam dlhšiu dobu, má zamestnanie a tiež aj príjem na to, aby mohol prispievať na výživu svojej maloletej dcéry. Vzhľadom na všeobecne známe hospodárske pomery v Rakúsku, pri opatrovaní osôb je možné predpokladať, že príjem otca maloletého dieťaťa postačuje na platenie súdom určeného výživného. Súd vychádzal pri určení výživného aj z potenciality príjmov otca. Otec maloletého dieťaťa nemá zníženú pracovnú schopnosť ani žiadne preukázané zdravotné problémy, nič mu teda nebráni v tom, aby riadne pracoval a svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu si plnil. Vzhľadom na priemernú mzdu v národnom hospodárstve Slovenskej republiky (cca 800,- eur za mesiac), je súdom určené výživné primerané - otcovi maloletého dieťaťa nič nebráni v tom, aby mesačne zarobil aspoň sumu rovnajúcu sa priemernej mzde na Slovensku. Pri pobyte v Rakúsku je takýto zárobok otca ešte pravdepodobnejší. Výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Samozrejme pri rozhodovaní o výške výživného súd zohľadnil aj príjem matky, v tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že matka okrem pravidelného

financovania potrieb maloletého dieťaťa sa na jeho výžive podieľa aj osobnou starostlivosťou. Otec na maloleté dieťa neprispieva žiadnou sumou ani žiadnym iným spôsobom. Uvedená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky a rodinnými prídavkami bude dostatočne pokrývať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa.

Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh matky na určenie výživného nezamietol, pretože v tomto type konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov konania, zamietnutie návrhu považoval za nadbytočné.

Podľa § 160 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Určením výživného od 26.12.2012, odkedy rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, vznikol otcovi nedoplatok na výživnom do 28.2.2014 vo výške 2.128,98 eura (28,98 eura za mesiac december 2012 + 14 mesiacov x 150,- eur). Uvedený nedoplatok súd povolil otcovi splácať podľa § 160 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku v splátkach po 500,- eur mesačne, spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedenú úvahu súdu týkajúcu sa zárobkových možností otca je možné predpokladať, že otec zročné výživné určené v splátkach môže zaplatiť tak, ako rozhodol súd.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 odsek 1 písmeno a/ Občianskeho súdneho poriadku, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ktoré konanie možno začať i bez návrhu a v takomto konaní žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ale prítomní účastníci sa tohto práva po jeho vyhlásení vzdali.

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie otec do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 odsek 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsudok zaväzujúci na plnenie výživného je predbežne vykonateľný a lehota na plnenie plyní odo dňa jeho doručenia (§ 162 odsek 1,2 Občianskeho súdneho poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.